

Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice
Autoritatea de Management pentru Programul
Operațional Regional
Strada Apolodor Nr. 17, sector 5, București
Telefon: 0372 111 409
E-mail: info@mdrap.ro
www.mdrap.ro
www.inforegio.ro

Direcția Gestionare Fonduri Comunitare pentru Turism
Organismul Intermediar pentru Turism
Bd. Dinicu Golescu Nr.38, sector 1, București
Telefon: 0372 144 000
Fax: 0372 144 001

Beneficiar proiect
Fundația „Cuvântul care zidește”
Str. Mitropolit Firmilian nr.3, Craiova, Dolj, Cod Poștal
200381
Tel. fix: 0251/53.27.28 Tel. mobil: 0756.196.607 Fax:
0251/53.27.28
E-mail: m_pasmangia@yahoo.com

Material gratuit
www.monument-istoric.ro

Investim în viitorul tău!
Proiect selectat în cadrul Programul Operațional și co-finanțat de
Uniunea Europeană prin Fondul European pentru Dezvoltare Regională.

*Turismul cultural religios din județele Vâlcea și Olt -
oportunitate de promovare a identității naționale și a
valorilor patrimoniului național”*

Fundația „Cuvântul care zidește”

Aprilie 2013

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod
obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene
sau a Guvernului României



Poartă acces principal



Vedere exterioară a bisericii mănăstirii



Deisis



Biserica mănăstirii - imagine intrare



Vedere din curtea interioară a mănăstirii

Mănăstirea Sărăcinești este așezată la confluența râului Olănești cu râul Cheia, în satul Valea Cheii, în comuna Păușești-Măglași, județul Vâlcea. Lăcașul a fost ctitorit de episcopul Ștefan al Râmnicului, în anul 1688. Alte surse menționează că biserica a fost construită de Tănase Sărăcinescu cu familia sa și terminată de episcopul Ștefan al Râmnicului.

Construcția începe în anul 1688, într-o epocă de plină dezvoltare a artei bisericesti bizantine pe pământul nostru. În anul 1693, moare ctitorul principal - Episcopul Ștefan și este înmormântat în tinda bisericii, pe care o lasă nepictată. Episcopul Damaschin, împreună cu Paisie Ermonahul, Ioan Arhimandritul Hurezilor și Dosoftei Ermonah, 30 de ani mai târziu, la 1718 (7226), aduc la Sărăcinești pe Teodosie, Gheorghe și Preda, aceiași pictori care au zugrăvit paraclisul de la Hurezi și alte așezăminte brâncovenești. Ctitorii despre care am pomenit până acum sunt pictați în pronaosul bisericii.

Din vechea mănăstire (1688-1693) s-au păstrat următoarele bogății: biserica, în forma ei originală, împreună cu pictura acesteia; clopotnița, pe zidul căreia se vede inscripția „Sava 7200 = 1692“; clădirea care a fost stăreție și corp de chilii; clopotul cel mic, turnat în anul 1612 și returnat în anul 1930, de Ieronim Protosinghelul; crucea din lemn, ferecată de mână, cu inscripția „Ștefan episcop 7200 = 1692“.

Biserica cea mare, zidită în formă de cruce, este masivă și spațioasă. Pridvorul, deschis, este susținut de opt coloane de piatră și este pictat în întregime. Biserica este acoperită cu țigle și are o singură turlă, așezată pe un soclu pătrat, deasupra naosului. Soclul este decorat cu firide, iar turla poligonală prezintă și ea ocnite și firide prelungi. Pereții exteriori ai bisericii sunt albi, înconjurați de un brâu median, cele două registre având aceleași decorații ca și turla. Catapeteasma bisericii este sculptată în lemn.

Mănăstirea Sărăcinești a fost mănăstire de maici până în jurul anului 1860, după care mănăstire de călugări, până în anul 1873. Între anii 1873-1913, biserica mănăstirii a fost filie a bisericii parohiale din comuna Cheia, iar casele au adăpostit o școală primară. Între anii 1913-1960, mănăstirea a fost din nou locuită de maici. În anul 1960, lăcașul este desființat de autorități, în mod abuziv. Vreme îndelungată, mănăstirea a fost folosită pe post de biserică parohială de către credincioșii din localitatea Valea Cheii, casele acesteia fiind transformate în cămin pentru bătrâni.

Din anul 2007, la inițiativa Preasfințitului Părinte Gherasim, a fost reînființată Mănăstirea Sărăcinești, cu o obște de cinci monahii aduse de la Mănăstirea Bistrița. În prezent se efectuează lucrări de restaurare și consolidare a întregului ansamblu monahal și redarea vieții călugărești de altădată, cu ajutorul Sfintei Mănăstiri Cozia.